

دانشکده علوم پایه گروه فیزیک

ارائه شده جهت اخذ درجه کارشناسی ارشد گرایش ذرات بنیادی

عنوان پایان نامه:

بررسی تصحیحات توانی در محاسبه ثابت پیوندی در برهم کنش

الکترون - پوزیترون

استاد راهنما:

دکتر محمد ابراهیم زمردیان

استاد مشاور:

دکتر محسن سرپیشه ای

نگارش:

سیده اشرف نبوره

زمستان ۱۳۹۰

تقدیم به

مادر مهربانم

پدر دلسوزم

و تمامی عزیزانم که همواره پشتیبانم بودند.

شکر و قدردانی

شکر خدا که هر چه طلب کردم از خدا بر نتهای همت خود کامران شدم

ارزنده ترین کار است که از زحمات بی دریغ استاد بزرگوارم جناب آقای دکتر محمد ابراهیم زمریدیان که راهنمایی این

پایان نامه را بر عهده داشتند و در تمامی مراحل انجام این پژوهش مرا یاری نمودند، کمال شکر و قدردانی را داشته باشم. از

خداوند متعال سلامتی و طول عمر با عزت را برای ایشان خواستارم. همچنین از اساتید گرامی آقایان دکتر محسن سربیشه

ای، دکتر کوروش جاویدیان و سرکار خانم دکتر پروین اسلامی که زحمات مطالعه و داوری این پایان نامه را بر عهده

داشتند، سپاسگزارم.

بمتم بدرقه‌ی راه کن ای طایر قدس که دراز است ره مقصد و من نویسم

چکیده

در این پایان نامه ابتدا به شرح مختصری درباره توابع ترکش و خصوصیات حالات نهایی هادرونی در نابودی الکترون-پوزیترون می‌پردازیم. یکی از مدل‌های هادرونی تحلیلی به نام مدل پراکندگی را معرفی کرده، به روابط ریاضی این مدل اشاره خواهیم کرد. سپس با استفاده از برازش داده‌های تجربی به مقایسه میان پیش‌بینی‌های اختلالی QCD و مدل پراکندگی خواهیم پرداخت. متداول‌ترین متغیرهای شکل رویداد وابسته به رویدادهای سه جتی در نابودی الکترون-پوزیترون که مورد استفاده قرار می‌گیرند عبارتند از:

Thrust, Heavy jet mass, Wide jet broadening, Total jet broadening

در این برازش‌ها ثابت جفت شدگی قوی α_s در مقیاس انرژی 90 GEV و همچنین پارامتر غیر اختلالی α_0 که در مقیاس‌های انرژی - ممنتوم پایین معرفی می‌شود، را محاسبه خواهیم کرد. بهترین برازش‌ها نتایجی که به دنبال دارد به صورت زیر می‌باشد.

$$0.115 < \alpha_s(M_Z) < 0.12$$

$$0.4 < \alpha_0(\mu_I = 2) < 0.55$$

با انجام برازش، نتایجی که برای این دو پارامتر آزاد بدست می‌آوریم با پیش‌بینی‌های مدل پراکندگی و مدل Jetset سازگار خواهد بود.

مقدمه

امروزه مطالعه فرآیندهای نابودی زوج الکترون - پوزیترون ، در انرژی‌های بالا یکی از زمینه‌های مهم تجربی و نظری می‌باشد. نابودی الکترون - پوزیترون و تولید هادرون از جمله این فرآیندهاست. فرآیند تولید هادرون طبق پیش بینی تئوری QCD در انرژی پایین رخ می‌دهد. از آنجایی که در این مقیاس انرژی پدیده حبس کوارک‌ها اتفاق می‌افتد این امر باعث افزایش ناگهانی در مقدار ثابت پیوندی قوی خواهد شد. بنابراین برای محاسبه ثابت پیوندی در نابودی الکترون - پوزیترون در این مقیاس انرژی، تصحیحات توانی تا مرتبه NLO با استفاده از ممان متغیرهای شکل رویداد ، به کار گرفته می‌شود.

در فصل اول به بحث و بررسی مختصری پیرامون مدل استاندارد و فرآیند هادرونی شدن در نابودی الکترون و پوزیترون می‌پردازیم.

در فصل دوم به معرفی متغیرهای شکل رویداد ، مفهوم بازبهنجارش ، مدل پراکندگی و روابط ریاضی به کاررفته در این مدل می‌پردازیم.

در فصل سوم با استفاده از داده‌های تجربی ، تصحیحات توانی برای محاسبه ثابت پیوندی در نابودی الکترون - پوزیترون را به کار برده ، $\alpha_s(M_Z)$ و پارامتر غیر اختلالی α_0 را بدست می‌آوریم .

فهرست مطالب

فصل اول: رهیافتی بر مدل استاندارد و مدل‌های ترکش

مقدمه	۲
۱-۱ - مدل استاندارد	۴
۲-۱ - تولید هادرون در نابودی زوج $e - e +$ (جت‌های هادرونی)	۵
۳-۱ - مدل‌های ترکش در نابودی $e - e +$	۸
۴-۱ - الگوریتم JADE	۱۳
۵-۱ - لاگرانژی QCD	۱۴

فصل دوم: بررسی تصحیحات توانی در محاسبه ثابت پیوندی در برهمکنش الکترون - پوزیترون

مقدمه	۲۱
۲-۱ - متغیرهای شکل رویداد	۲۲
۲-۱-۱ - تراست Thrust	۲۳
۲-۱-۲ - جرم جت سنگین بهنجار شده (Scaled heavy jet mass)	۲۳
۲-۱-۳ - پهن شدگی جت (Jet broadening) B_T و B_W	۲۴
۲-۲ - پیش‌بینی‌های QCD برای ممان متغیرهای شکل رویداد	۲۴
۲-۳ - بازبهنجارش در QCD	۲۵
۲-۳-۱ - ثابت جفت شدگی روان	۲۶
۲-۳-۲ - معادله گروه باز بهنجارش (RGE)	۲۸

- ۴-۲- بسط اختلالی مشاهده پذیرها تا مرتبه *NNLO* ۳۰
- ۵-۲- مقیاس باز بهنجارش و تاثیر آن بر ثابت جفت شدگی قوی ۳۴
- ۶-۲- مدل پراکندگی (*Dispersive Model*) ۳۷
- ۷-۲- مدل پراکندگی توسعه یافته تا مرتبه *NNLO* ۴۴

فصل سوم: نتایج تجربی

- مقدمه ۴۸
- ۱-۳- تصحیحات توانی ممان متغیرهای شکل رویداد ۴۹
- ۲-۳- تصحیحات توانی پیش بینی شده در مدل *Jetset* ۴۹
- ۳-۳- مقایسه ضرایب مدل *Jetset* با ضرایب تجربی ۵۶
- ۴-۳- تصحیحات توانی پیش بینی شده در مدل پراکندگی ۵۷
- ۵-۳- تصحیحات توانی مدل پراکندگی برای داده‌های مونت کارلو ۶۴
- ۶-۳- تصحیحات توانی مدل پراکندگی برای داده‌های *JADE , OPAL* ۷۲
- مراجع ۸۱
- پیوست ۸۶

فصل اول:

رهیافتی بر مدل استاندارد و مدل های

ترکش

مقدمه:

ذرات بنیادی را می توان به عنوان سنگ بنای عالم هستی شناخت . لذا همیشه ذهن بشر و دستاوردهای فیزیکی در حوزه ذرات بنیادی به دنبال کشف ذرات جدید و برهمکنش این ذرات با همدیگر می باشد. آزمایش هایی که دانشمندان ذرات بنیادی در طی سال های اخیر به آنها روی آوردند برخورد ذرات و پراکندگی آنها در انرژی های بالا می باشد.

مدل استاندارد فیزیک ذرات، در حال حاضر اساسی ترین مدلی است که برهمکنش اساسی درون عالم را توضیح می دهد. سه نیرو از چهار نیروی اصلی ، الکترومغناطیسی ، نیروی ضعیف و قوی در این مدل آمده است (نیروی جاذبه به دلیل نداشتن هیچ گونه توصیفی بر مبنای نظریه میدان کوانتومی و همچنین ضعیف بودن شدت (قدرت) آن در این مقیاس بسیار ضعیف است). نظریه میدان الکتروضعیف ، الکترومغناطیس و نیروهای ضعیف را شرح می دهد. نظریه میدانی که بعنوان دینامیک کوانتومی رنگ (QCD) شناخته شده است، نیروی قوی را توضیح می دهد. این نظریه بار رنگ را به عنوان نیروی بین کوارک ها در نظر می گیرد یعنی کوارک ها تنها فرمیون هایی هستند که نیروی قوی را تجربه می کنند و گلوئون ها را به عنوان بوزون هایی در نظر می گیرد که عامل انتقال نیروی قوی هستند. همان طور که بار الکتریکی منشا نیروی الکترومغناطیس بین ذرات باردار می باشد. پیش بینی هایی که بر مبنای QCD صورت می گیرد بر یک پارامتر بنیادین یعنی قدرت جفت شدگی بین پارتون ها استوار می باشد. که این پارامتر را به نماد α_s نشان داده و آن را ثابت جفت شدگی نیروی قوی می نامند. مقدار α_s را می توان با استفاده از برهمکنش هایی که شامل کوارک ها و گلوئون ها می باشد اندازه گیری نمود.

رایج ترین روش اندازه گیری α_s فرآیند $e^-e^+ \rightarrow hadron$ است که به عنوان یکی از ساده ترین و تمیزترین فرآیندهای تولید چند ذره‌ای است که در شتاب دهنده‌های انرژی بالا مورد بررسی قرار می‌گیرد. در اثر نابودی الکترون و پوزیترون جفت‌های ذرات و پاد ذراتی تولید می‌شوند که می‌توانند جفت‌های کوارک و پاد کوارک باشند. اما کوارک‌ها به دلیل داشتن ویژگی حبس نمی‌توانند مجزا و مستقل وجود داشته باشند لذا آنچه که در آشکارسازها دیده می‌شود به شکل خوشه‌های هادرونی هستند که آن‌ها راجت‌های هادرونی نام گذاری می‌کنند. (جت مجموعه‌ای از ذرات است که همگی در یک زاویه فضایی کوچک تولید می‌شوند). جهت جت‌های هادرونی در جهت اولیه ی تولید کوارک یا گلوئون مادر می‌باشد در یک شتاب دهنده ، الکترون و پوزیترون، به انرژی‌های بالایی می‌رسند که پس از برخورد باعث تولید کوارک می‌شوند. این کوارک‌ها پس از فرآیندی موسوم به هادرونی شدن به هادرون‌های نهایی تبدیل می‌شوند. این هادرون‌ها معمولاً در جهت‌هایی تولید می‌شوند که جهت اولیه ی تولید کوارک یا گلوئون مادر می‌باشد. البته فرآیند هادرونی شدن غیر اختلالی می‌باشد، تئوری اختلالی QCD نمی‌تواند آن را توجیه کند.

۱-۱ - مدل استاندارد

مدل استاندارد با ذرات بنیاری و برهم کنش‌های بین آن‌ها سرو کار دارد.

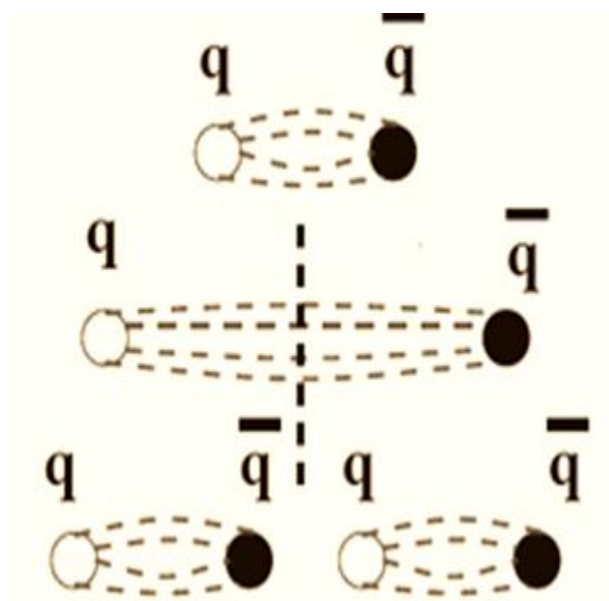
QCD در مقایسه با QED به صورت یک تئوری پیمان‌های از نیروهای قوی و الکتروضعیف می باشد که با یکدیگر گروه‌های پیمان‌های $SU(3) \times SU(2) \times U(1)$ را می سازند که گروه تقارن مدل استاندارد نامیده می شوند. برای برهم کنش قوی گروه پیمان‌های $SU(3)$ می باشد .

(تئوری QCD برهم کنش‌های قوی بین کوارک ها را توسط مبادله گلوئون‌ها (که بوزون‌های پیمان‌های بدون جرم هستند) توصیف می کنند. هشت گلوئون نماینده هشت میدان پیمان‌های در گروه پیمان‌های $SU(3)$ می باشند. گلوئون‌ها بار رنگ حمل می کنند و بنا براین گلوئون‌ها می توانند مستقیماً به گلوئون‌ها و کوارک‌های دیگر بپیوندند ، یعنی یک کوارک می تواند یک گلوئون گسیل کند و با آن بر هم کنش کند و گلوئون اضافی تولید کند. در نتیجه پیوند قوی α_s به انرژی بستگی پیدا می کند. برای فواصل بزرگ و اگر و برای فواصل کوتاه کوچک می شود. لذا هرگز نمی توان کوارک‌ها را به صورت آزاد مشاهده کرد. بر هم کنش‌های الکترومغناطیسی و ضعیف در این مدل توسط تئوری گلاشو، واینبرگ و سلام (GWS) بررسی می شود که با استفاده از این تئوری واپاشی‌های هسته‌ای را می توان به خوبی توصیف کرد. در تئوری الکتروضعیف چهار ذره واسطه معرفی می شوند که سه تا از این ذرات واسطه بوزون‌های برداری W^\pm, Z^0 هستند که به برهم کنش‌های ضعیف مربوط می شوند. چهارمین ذره واسطه فوتون γ است که در بر هم کنش‌های الکترومغناطیسی مسئول انتقال نیرو بین ذرات باردار است.

۱-۲- تولید هادرون در نابودی زوج e^-e^+ (جت های هادرونی)

از جمله فرآیندهای ممکن در نابودی e^-e^+ فرآیند تولید هادرون می باشد. ظهور هادرون، نشان دهنده حضور برهم کنش قوی می باشد.

$$e^-e^+ \rightarrow \gamma \rightarrow q\bar{q} \rightarrow \text{hadrons}$$

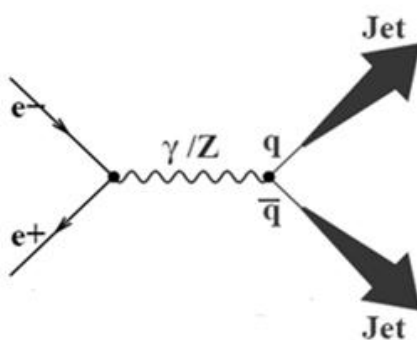

شکل (۱-۱) فرآیند تشکیل جت به هنگام جدایی کوارک و پادکوارک از یکدیگر [۱].

پس از نابودی زوج e^-e^+ ، یک جفت $q\bar{q}$ تولید می شود که هر کدام حامل باررنگ هستند. پتانسیل بین زوج $q\bar{q}$ با $V(r) \sim r$ متناسب می باشد. کوارک و پادکوارک با فاصله گرفتن از یکدیگر باعث کشیده شدن خطوط نیروی رنگ می شوند. این کشیده شدن خطوط نیروی رنگ تا مرحله ای که انرژی پتانسیل میدان رنگ برای تولید یک جفت $q\bar{q}$ کافی باشد ادامه پیدا می کند. در این صورت لوله دربر گیرنده خطوط نیروی رنگ به دو لوله کوتاهتر با انرژی خالص کوچکتر شکسته می شود. کوارک خروجی با ادامه

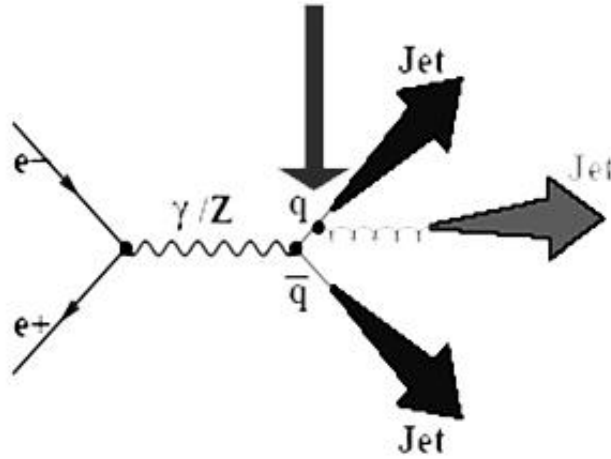
مسیر خود ، باعث کشیده شده تر شدن خطوط نیروی رنگ و تولید جفت جدید $q\bar{q}$ می‌شود. این فرآیند تا آنجا ادامه پیدا می‌کند که انرژی جنبشی کاهش یابد و کوارک‌ها و گلوئون‌ها به صورت خوشه‌هایی با رنگ خالص صفر و تکانه داخلی ناچیز ظاهر شوند. این مجموعه از حالات بدون رنگ ، هادرون‌هایی با جرم ناچیز که اغلب آن‌ها پایون هستند را تشکیل می‌دهند. یک جت مجموعه‌ای از هادرون‌هاست که همگی در یک جهت خاصی تولید می‌شوند. کوارک‌ها به طور غیر مستقیم ، به صورت جت های کوارکی حاصل از آزمایش‌های نابودی e^-e^+ قابل مشاهده اند.

در یک رویداد دو جتی ، دو جت هادرونی پشت به پشت وجود دارد که تکانه کوارک و پادکوارک بین آن‌ها به اشتراک گذاشته می‌شود و هر کدام از جت ها نسبت به امتداد حرکت کوارک های اولیه ، دارای مولفه تکانه عرضی کوچکی هستند.

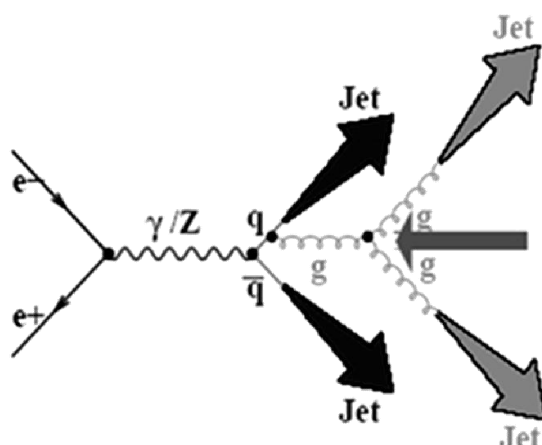
شکل (۱-۲) تولید زوج کوارک- پادکوارک در نابودی e^-e^+ [۱].

ممکن است کوارک و پادکوارک حاصل از نابودی زوج e^-e^+ ، یک گلوئون تابش کنند که در آن صورت یک رویداد سه جتی ایجاد خواهد شد.

شکل (۱-۳) فرآیند $e^-e^+ \rightarrow \gamma \rightarrow q\bar{q}g$ که منجر به رویداد سه جتی خواهد شد [۱].

احتمال تشکیل رویدادهای چهارجتی و بالاتر نیز وجود دارد ، هنگامی که که e^-e^+ در انرژی‌های بالا با هم برخورد کنند ، در برخی از رویدادها ، هادرون‌هایی با تکانه عرضی بالایی بوجود می‌آیند که این مساله منجر به ایجاد رویدادهای چهارجتی و بالاتر خواهد شد.

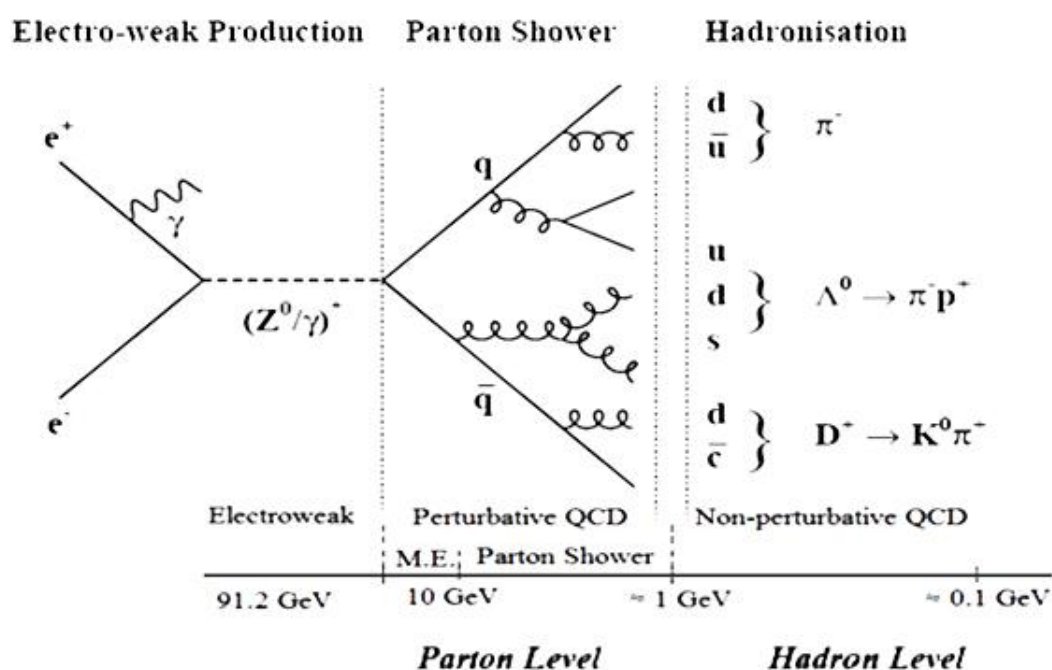
شکل (۴-۱) رویداد چهار جتی در نابودی e^-e^+ [۱].

۳-۱- مدل های ترکش در نابودی e^-e^+ [۲,۳]

همان طور که تئوری QCD پیش بینی می کند در انرژی های بالا و در فواصل کمتر از قطر پروتون، پارتون ها از آزادی مجانبی پیروی می کنند بنابراین در این مرحله از تئوری اختلال برای توصیف رویدادها استفاده می کنند. اما در فواصل نزدیک به قطر هادون پدیده حبس و افزایش نیروی رنگ، مانع از بکار گیری تئوری های اختلال می شود و برای توصیف این مرحله از مدل های پدیده شناسی استفاده می کنند.

نابودی جفت $e^-e^+ \rightarrow \gamma, Z \rightarrow Xh$ که تولید هادرون را شامل می شود طبق محاسبات QCD در دو مرحله انجام می گردد. مرحله اول خلق پارتون ها می باشد که در انرژی های بالا و در فواصل کوچک صورت می پذیرد و با توجه به رابطه $\alpha_s(Q^2)$ از آنجایی که ثابت جفت شدگی با افزایش انرژی، کاهش می یابد، بنابراین محاسبات مربوط به این مرحله بصورت اختلالی انجام می شود.

مرحله دوم نیز هادرونیزه شدن یا ترکش می‌باشد که ترکش کوارک‌ها و گلوئون‌های رنگی به هادرون‌های بدون رنگ در فواصل زیاد صورت می‌پذیرد و از آنجا که گذار پارتون‌ها به هادرون‌ها در یک انرژی پایین حدوداً (1 GeV) رخ می‌دهد، نمی‌توان این مرحله را بصورت اختلالی بررسی کرد. جدایی بین QCD اختلالی و حالت غیر اختلالی ترکش معمولاً با مقیاس انرژی Q_0 ($1 - 2 \text{ GeV}$) داده می‌شود.

شکل (۱-۵) مراحل نابودی e^-e^+ که منجر به تولید هادرون و سرا انجام واپاشی هادرون‌های ناپایدار خواهد شد [۴].

نابودی e^-e^+ در ۴ مرحله انجام می‌شود. (۱) نابودی e^-e^+ به بوزون Z و یا فوتون γ که آن‌ها نیز به یک جفت کوارک و پادکوارک واپاشی می‌کنند. (۲) تابش گلوئون‌ها از کوارک و پاد کوارک، مطابق با پیش‌بینی‌های QCD اختلالی (۳) گذار غیر اختلالی پارتون‌ها به هادرون‌های بدون رنگ (۴) واپاشی هادرون‌های ناپایدار

سه روش پیشنهاد شده برای ترکش از قرار زیر می باشد:

۱- ترکش مستقل^۱

۲- ترکش بر اساس نظریه ریسمان^۲ [۵,۶]

۳- ترکش های خوشه ای^۳ [۷,۸, ۹]

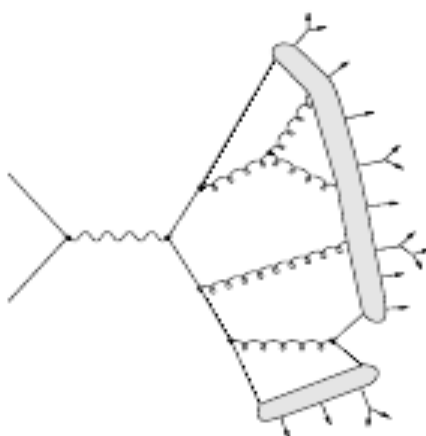
۱- **ترکش مستقل**: در این روش فرض می شود که هر پارتون به طور کاملاً "منزوی و جداگانه از پارتون های دیگر ترکش می یابد. در این مدل، کوارک هایی با اندازه حرکت بالا به طور مستقل به دو ذره بدون رنگ و کوارک هایی دیگر، شکافته می شوند. این مدل در توصیف بعضی از داده های آزمایشگاهی ناتوان می باشد.

۲- **ترکش بر اساس نظریه ریسمان**: این مدل برای تولید دو جت پشت به پشت $q\bar{q}$ که از نابودی e^-e^+ بدست می آید، طراحی شده است. پارتون ها جدا از همدیگر حرکت می کنند و یک رشته رنگی بین پارتون ها کشیده می شود، این رشته رنگی جفت کوارک را به هم پیوند می دهد و نقش گلوئون ها در این پیوند مانند گره هایی در رشته رنگی می باشد (گلوئون ها این رشته رنگی را به هم گره می زنند). برای مثال q و \bar{q} جدا از یکدیگر حرکت می کنند و انرژی پتانسیل ذخیره شده در این رشته رنگی افزایش می یابد تا اینکه با تولید یک جفت $q\bar{q}$ جدید شکسته می شود و هادرون ها هنگامی تولید می شوند که این رشته رنگی شکسته می شود. مانند $e^-e^+ \rightarrow q\bar{q}g$ که این رشته از q توسط گلوئون به \bar{q} کشیده می شود.

¹ Independent Fragmentation

² String Fragmentation

³ Cluster Fragmentation

شکل (۱-۶) ترکش بر اساس نظریه ریسمان [۵, ۶].

۳- ترکش‌های خوشه‌ای: در این مدل به هر یک از پارتون‌ها یک جرم ناوردای μ نسبت داده می‌شود. هنگامی که q و \bar{q} گلوئون تابش کنند، جرم ناوردای آن‌ها کاهش می‌یابد و این اختلاف در جرم ناوردا به صورت تکانه عرضی برای گلوئون‌ها نمایان می‌شود. گلوئون‌های تابش شده می‌توانند گلوئون‌های بیشتری گسیل کنند و مجموعه‌ای از کوارک‌ها و گلوئون‌ها را تولید کنند. فرآیند بارش پارتونی تا زمانی که جرم ناوردای هر پارتون بالاتر از مقدار حدی μ_0 باشد، ادامه دارد و بعد از آن، فرآیند متوقف می‌شود. بعد از آنکه بارش پارتونی کامل شد، حالت نهایی مجموعه‌ای از کوارک‌ها و گلوئون‌ها می‌باشند. در این مرحله، گلوئون‌ها زمانی که در فاز اختلالی هستند به جفت‌های $q\bar{q}$ شکافته می‌شوند. سپس یک کوارک q_i و یک پادکوارک \bar{q}_j که کمترین جدایی را در فضای فاز دارند، تشکیل خوشه بدون رنگ $q_i\bar{q}_j$ ، را می‌دهند.

بعد از تشکیل خوشه‌ها مرحله غیر اختلالی هادرونی شدن ، شکل می‌گیرد :

۱ - خوشه‌های سبک با جرم ناوردای کوچک ، مستقیما یک هادرون (مزون) می‌دهند.

۲ - خوشه‌های سنگین تر می‌توانند یک زوج هادرون تولید کنند.

۳ - خوشه‌هایی که خیلی سنگین هستند به خوشه‌های سبک تر تقسیم می‌شوند ، تا

زمانی که جرم همه آن‌ها به مقدار جرم آستانه شکافت برسد . در این مرحله با

فاصله گرفتن کوارک و پادکوارک در هر خوشه ، انرژی پتانسیل مربوط به بار رنگ

افزایش می‌یابد ، تا جایی که انرژی لازم برای تولید زوج $q\bar{q}$ جدید حاصل شود و در

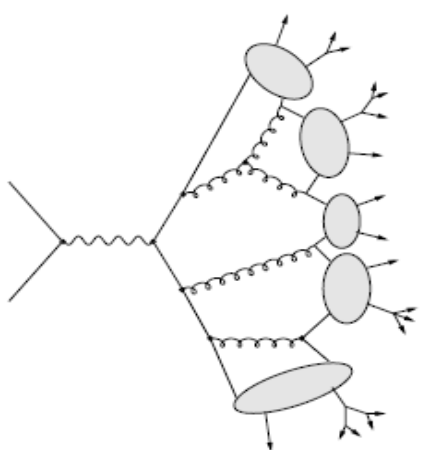
نهایت هم هادرون‌های بی رنگ تشکیل می‌شوند.

مقدار μ_0 حدودا بین $(1 - 2 \text{ GEV})$ قرار دارد، هر چه μ_0 کوچک تر باشد تعداد

پارتون‌های بیشتری تولید می‌شود ولی خوشه‌ها سبک تر هستند. بالعکس ، هر چه μ_0

بزرگتر باشد تعداد پارتون‌های کمتری تولید می‌شود ولی جرم خوشه‌های بی رنگ بیشتر

خواهد بود.

شکل (۷-۱) ترکش بر اساس مدل خوشه ای [۹].

۴-۱- الگوریتم JADE [۱۰, ۱۱]

الگوریتم بازسازی ساختار جت ، بر پایه کمیت بدون بعد y_{cut} قرار دارد. این الگوریتم دارای یک متغیر آزمون به شکل

$$y_{ij} = \frac{m_{ij}^2}{E_{vis}^2} \quad (۱ - ۱)$$

می باشد که در آن متغیر m_{ij} به صورت زیر تعریف می شود.

$$m_{ij}^2 = 2E_i E_j (1 - \cos \theta_{ij}) \quad (۲ - ۱)$$

E_i و E_j انرژی ذرات i و j و θ_{ij} زاویه بین آنها می باشد. ذرات باردار با جرم پایون و ذرات خنثی بدون جرم در نظر گرفته می شوند. مجموع انرژی کل ذرات به عنوان انرژی قابل مشاهده E_{vis} تعریف می شود. کمیت y_{ij} برای هر جفت ذره i و j از حالات نهایی موجود در هر رویداد، محاسبه می شود. سپس دو ذره که دارای کمترین مقدار y_{ij} در رویداد می باشند با جمع کردن چهار بردار تکانه ، با هم ترکیب شده و با یک شبه ذره با چهار بردار تکانه P_{ij} تعویض می شوند، البته به شرط آنکه y_{ij} از یک y_{cut} انتخابی کوچکتر باشد. این عمل بر روی تمام جفت های ذرات یا شبه ذرات تکرار می شود. ذرات یا شبه ذرات باقیمانده که دارای $y_{ij} > y_{cut}$ هستند به عنوان جت ها شناخته می شوند . تعداد جت های جدا شده در یک رویداد خاص به مقدار y_{cut} انتخابی بستگی دارد.